

[Rimstad.]

vi anser dens kommende virkninger på beskæftigelsesspørgsmålet for alt for risikable for vort samfund. Vi kan godt tilføje: alt for risikable for vort samfunds struktur. Når der intet er tilbage at dele — og det er der ikke mere på dette tidspunkt, fordi vi allerede har disponeret over den beskedne produktionsstigning, der er opnået, ikke alene i den forløbne tid, men også i den kommende tid, et godt stykke frem i tiden — vil yderligere uddelinger af lønforhøjelser kun bevirke, at vore valutareserver kommer i nød, og at kronen giver efter.

Vi vil derfor stemme imod samtlige regeringens kriselovforslag, der også efter regeringens ønske skal betragtes som en helhed, men vi vil stemme for forslag til lov om et reguleringspristal, som er uden for denne helhedsløsning.

Rosing: Når jeg tager ordet under denne debat, er det for at begrunde min stillingtagen til lovforslagene inden afstemningen.

Jeg vil gerne minde om den udtalelse, jeg gav i folketinget straks efter valget i 1960, hvor jeg erklærede, at jeg normalt ikke ville stemme i indre danske sager, men forbeholdt mig at stemme i sådanne sager, hvor det har særlig betydning for grønlandske interesser. Jeg vil gerne minde det høje ting om de udtalelser, jeg flere gange har fremsat her om betydningen af besejlingens uforstyrrede opretholdelse på Grønland, sidste gang kort før jul. Besejlingen af Grønland er et vitalt problem for os. Under strejken i 1961 havde vi lejlighed til at se de meget alvorlige følger af en afbrydelse, følger, som må gøre det til en uafviselig pligt for en grønlandsk folketingsmand at gøre, hvad han kan for at sikre besejlingen. Jeg vil derfor stemme for forslaget om forlængelse af de kollektive overenskomster. Jeg gør det uden dermed at ville tage stilling til enkeltheder eller principper i forslaget, men hvis det vedtages, medfører det, at vi undgår en afbrydelse af besejlingen.

Jeg skal tilføje, at jeg i konsekvens af min linje ikke vil tage stilling under afstemningen om regeringens øvrige forslag til en økonomisk helhedsløsning.

Statsministeren (J. O. Krag): Tilsyneladende står de to regeringspartier over for en samlet oppositionsblok, som vi må kappes med i stemmer og kun har parlamentarisk overvægt over for med et meget lille flertal. Spørgsmålet er, om denne situation er ægte eller uægte. Jeg mener, at den på en måde er uægte.

Hvad er det, denne forenede opposition er enig om, denne forening, hvor vi finder det ærede medlem hr. Aksel Larsen i varm forbrødring med de konservative, venstre og de uafhængige? Hvad står disse fire forenede oppositionspartier for? Svaret er desværre, at de ikke står for noget positivt; de er enige om at gå imod regeringens helhedsløsning, men de er ikke enige om noget at sætte i stedet. Det er altså en falsk problemstilling, hvis man tror, at situationen er den, at regeringen med en lille stemmeflerhed må gennemføre sin helhedsløsning over for en anden plan. En sådan anden plan foreligger ikke. Den samlede opposition er enig om noget rent negativt; der eksisterer intet alternativ til regeringens helhedsløsning.

Det er fortsat regeringens indtryk, at det er i samfundets åbenbare interesse, at disse lovforslag gennemføres, og jeg vil gerne tilføje, at det er mit indtryk, at der er udbredt forståelse herfor i den danske befolkning.

Poul Møller: Jeg skal kun sige til den højtærede statsminister, at jeg synes ikke, han skal føre debatten ned på det niveau. Det forhold, at socialistisk folkeparti går imod et forslag ud fra helt andre synspunkter, end den borgerlige opposition gør det, skal ikke føre til, at man kan tale om en forbrødring eller en forening af venstre, de konservative og socialistisk folkeparti. Der, hvor vi ser forening imellem de socialistiske partier, er f. eks. på Københavns rådhus i denne måned. Det er en forening, det er en forbrødring, hvor man sammen går ind for et positivt forslag, og det ser vi, hvis det ærede medlem hr. Niels Matthiassen får det, som han gerne vil have det, eller det ærede medlem hr. Peter Nielsen, som har bebudet fra denne talerstol, at hvis de to partier tilsammen får flertal en dag, vil de regere sammen. Det er forening, det er forbrødring, men det, at vi ud fra vidt forskellige